

בעזהש"ת

סדר

קריאת הקרבנות ואמירת תשליך

ליום י"ג מדות

עפ"י מנהג ונוסח רבותינו הק'

מסאטמאר

הוצאה מיוחדת לקראת הנסיעה להש תטה על קברי הצדיקים בגליל העליון, י"ג מדות תש"ע

מפתח

- א..... ווידוי הגדול של רבינו ניסים
- ד..... סדר קריאת הקרבנות
- י..... סדר תשליך
- טז..... תפלה מספר עבודת הקודש
- כב..... סדר הלימוד בחבורת "יסודי התורה"

הוצאת הקונטרס נתנדב

לזכות ולהצלחת שמואל זנוויל בן יענטא

לעילוי נשמת

מרת אסתר ע"ה ב"ר שמואל מאיר ז"ל

נלב"ע יום א' דסוכות תשנ"ג

ת.ג.צ.ב.ה.

מנהג רבותינו הקדושים לומר קודם קריאת הקרבנות הווידוי הגדול של רבינו נסים ז"ל וגם וידוי אשמנו ועל חטא, כדרך כל מציאי קרבנות שמתודים על הקרבן, ועי' צבני ישכר וציועצ פנים שכן ראוי ונכון לעשות:

ווידוי הגדול של רבינו נסים זצ"ל

הַנְשַׁכְּחוֹת מִמֶּנִּי. יוֹדַע אֲנִי בְעַצְמִי שְׂאִין
 בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻמְרֵי לֹא דַעַת וְלֹא
 תְבוּנָה לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא
 גְּמִילוּת חֲסָדִים. אֲבָל אֲנִי סָבֵל וְלֹא
 יוֹדַע. בַּעַר וְלֹא מְבִין. גּוֹלָן וְלֹא נֶאֱמָן.
 חָיִב וְלֹא זָכָאי. רִשָּׁע וְלֹא צַדִּיק. רַע וְלֹא
 טוֹב. וְכֹל מַעֲשִׂים רָעִים עָשִׂיתִי וְגַם
 עֲבִירוֹת רָעוֹת עָשִׂיתִי. וְאִם אֵתָּה דָן
 אוֹתִי כְּמַעֲשֵׂי אוֹי לִי וְוִי לִי אֵתָּה עָלַי
 אוֹיָה עַל נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְקֹשׁ לְנִקּוֹתִי
 כְּמַטְהָר וְכַמְצַרֵף כְּסָף לֹא יִשָּׂאֵר מִמֶּנִּי
 מְאוּמָה בִּי אֲנִי בְּקֹשׁ לִפְנֵי אֵשׁ וְכַעֲצִים
 יִבְשִׂים לִפְנֵי הָאוּר. כְּסָף סִינִים מְצַפֵּה
 עַל חֶרֶשׁ. הַבֵּל הַבָּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ:
בְּמָה אֶקְדֶּם. אוֹ מָה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ.
 בְּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֵד הֵייתִי. בְּעַבְד
 מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. בְּתַלְמִיד חוֹלֵק עַל
 רַבּוֹ. אֵת אֲשֶׁר טְהַרְתָּ טְמֵאתִי. וְאֲשֶׁר
 טְמֵאתָ טְהַרְתִּי. אֵת אֲשֶׁר הִתְרַתָּ
 אֶסְרֵתִי וְאֲשֶׁר אֶסְרֵתָּ הִתְרַתִּי. אֵת אֲשֶׁר
 אֶהְבַּתָּ שָׂנֵאתִי וְאֲשֶׁר שָׂנֵאתָ אֶהְבַּתִּי.
 אֵת אֲשֶׁר הִקְלַתָּ הִחְמַרְתִּי וְאֲשֶׁר
 הִחְמַרְתָּ הִקְלַתִּי. אֵת אֲשֶׁר קִרְבַּתָּ
 רַחֲקַתִּי וְאֲשֶׁר רַחֲקַתָּ קִרְבַּתִּי. אֵךְ לֹא
 לְהִכְעִיֵסְךָ נִתְפַּנְנֵתִי. וּבַעֲזוֹת מִצַּח בָּאתִי
 לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִלְּפָנֶיךָ. שְׂמַתִּי פָּנֶי
 כְּפָלֵב. הַעֲזוֹתִי מִצַּח בּוֹזָה. וְגִשְׁתִּי לְפָנֶיךָ
 בְּבוֹשֶׁת פָּנִים. וְכֵן בְּתוֹב וּמִצַּח אֵשָׁה
 זוֹנָה הָיָה לְךָ מֵאַנְתָּה הַכֵּלֵם:
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם. לֹא עַל עַצְמִי בְּלִבְד
 אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְנַדֵּה. בִּי אִם

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם קוֹדֵם כֹּל דְּבַר אֵין
 לִי פֶה לְהַשִּׁיב וְלֹא מִצַּח
 לְהָרִים רֹאשׁ. בִּי מִפְּנֵי שְׁעוֹנוֹתֵי רַבּוֹ
 מִלְּמִנּוֹת וְחַטָּאתֵי עֲצָמוֹ מִסִּפֵּר. וְכַמִּשָּׂא
 כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי. מִתְנַדֵּה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵי בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ. בְּכַפִּיפַת קוֹמָה.
 בְּכַנִּיעַת חֵיל. בְּחִלְשׁוֹת כַּח. בְּשִׁבְרֵת
 לֵב. בְּנִמְיֻכּוֹת רוּחַ. בְּקִיּוּדָה. בְּכַרְיָעָה.
 בְּהִשְׁתַּחֲוִיָּה. בְּאִימָה. בְּבַעֲתָהּ. בְּרַתְתָּת.
 בְּזוּעָה. בְּחִלְחוּל. בְּיִרְאָה. בְּמוֹרָא. אוֹמֵר
 אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי מִקְצַת מַעֲשֵׂי הָרָעִים
 וּמִדְּרָכֵי הַמְּכַוְּעִים וּמִמַּעֲלָלֵי
 הַמְּקוֹלְקָלִים. לְאִמְרָם אִי אֶפְשֶׁר.
 לְבַרְרָם אֵין בִּי כַח. לְגַלוֹתָם לֹא אֶעֱצוֹר
 חֵיל. לְדַבְּרָם לֹא אֶדַעֵם. לְהַגִּידֵם אֵינִי
 כְּדָאי. לְתַבּוּעַ עֲלֵיהֶם סְלִיחָה וּמַחִילָה
 וּכְפָרָה מָה אֲנִי מָה חָיִי. אֲנִי הַבֵּל וְרִיק
 אֲנִי רָמָה וְתוֹלַעָה אֲנִי עֶפֶר וְאֶפֶר. בּוֹשׁ
 אֲנִי מִחַטָּאי. וּמוֹכֵלִם אֲנִי מִפְּשָׁעַי. אֵין
 לִי פִתְחוֹן פֶּה לְהִתְנַדֵּוֹת לְפָנֶיךָ. גְּדוֹל
 עוֹנֵי מִנְשׂוֹא עֲצָמוֹ פִּשְׁעֵי מִסִּפֵּר. בּוֹשֶׁתִי
 וְגַם נִכְלַמְתִּי כְּנֹגֵב הַנִּמְצָא בְּמַחְתְּרָתָּ:
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אִם עֲמַדְתִּי לְפָרֵשׁ
 אֵת חַטָּאי וּלְבַאֲרָם. יִכְלֶה
 הַזְּמַן וְהֵם לֹא יִכְלוּ. עַל אֵיזָה מַהֵם
 אֶתְבַּעַע. וְעַל אֵיזָה מַהֵם אֲבַקֵּשׁ. וְעַל
 אֵיזָה מַהֵם אֶתְנַדֵּה. עַל הַכֵּלֵל אוֹ עַל
 הַפְּרִט. עַל הַנְּסַתְרוֹת אוֹ עַל הַנְּגַלוֹת.
 עַל הָרֵאשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הָאֲחֵרוֹנוֹת. עַל
 הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיִּשְׁנוֹת. עַל הַטְּמוּנוֹת
 אוֹ עַל הַנוֹדְעוֹת. עַל הַנּוֹכְרוֹת אוֹ עַל

בעדי ובעד קהליה העומדים לפניך. ואף על פי שאיני ראוי ולא זכאי להתודות על עצמי. וכל שבן על אחרים. אבל כי דרפקה להאריה אפה ומדתה להעביר קצפה ומנהגה לרחם על בריותיה. וביותר לשבים אליה ומודים לפניך ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ולא מכסים אותם. שבן כתוב מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועוב ורחם. ומציל את נפשו מדינה של גיהנם:

רבנו של עולם. מנהג בית דינה הצדק לא כמנהג בתי דינין של בני אדם. שמדת בני אדם פשהוא תובע את חברו במקומו אל הבית דין או אל השופט אם יכפור ונצל מן המקומו ואם יודה מתחייב לתן. ובית דינה הצדק לא כן הוא. אלא אם יכפור אדם אוי לו ואוי לנפשו ואם מודה ועוב אתה מרחמהו:

רבנו של עולם. לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בושים ונבלמים. ועל מה היינו מתודים. כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא ולא יודע עזו רחמיה אלא בהעבירה חטאת יראיה. ולא על עצמי בלבד אני מתודה כי אם בעדי ובעד כל קהליה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו

ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו:

סדר וידוי

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו שאין אנו עני פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנהנו ולא חטאנו. אבל אנהנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו:

סרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

אתה יודע רני עולם ותעלומות סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן ובחון כליות ולב. אין דבר נעלם מפניך ואין נסתר מנגד עיניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל חטאתינו. ותסלח לנו על כל עונותינו. ותמחל לנו על כל פשעינו:

על חטא שחטאנו לפניך באונם ובכרצון: ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב: על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת: ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים: על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:

ועל חטא שחטאנו לפניה בנלוי ובסתור:
 על חטא שחטאנו לפניה בדרעת ובמרמה:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בדרבור פה:
 על חטא שחטאנו לפניה בהונאת רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בהרהור הלב:
 על חטא שחטאנו לפניה בועידת זנות:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בודוי פה:
 על חטא שחטאנו לפניה בזדון ובשגגה:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בזלזול הורים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניה בחלול השם:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בחזק יד:
 על חטא שחטאנו לפניה בטמאת שפתים:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בטפשות פה:
 על חטא שחטאנו לפניה ביצר הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניה ביודעים ובלא יודעים:
 ועל בלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניה בכחש ובכזב:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בכפת שחר:
 על חטא שחטאנו לפניה בלצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בלשון הרע:
 על חטא שחטאנו לפניה במשא ובמתן:
 ועל חטא שחטאנו לפניה במאכל ובמשתה:
 על חטא שחטאנו לפניה בנשף ובמרבית:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בנטית גרון:
 על חטא שחטאנו לפניה בשיח שפתותינו:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בסקור עין:
 על חטא שחטאנו לפניה בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בעזות מצח:
 ועל בלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו:
 על חטא שחטאנו לפניה בפריקת עול:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניה בצדית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניה בצרות עין:

על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 ועל בלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזרד:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מפת מרדות:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם פרת וערירי:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

לשבטי ישורון בכל דור ודור, ומבלעדך אין
 לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה:
אלהי, עד שלא נוצרת איני כדאי, ועכשו
 שנוצרת כאלו לא נוצרתי, עפר אני
 בחי, קל וחמור במיתתי, הרי אני לפניך בכלי
 מלא בושה ובלמה, יהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד, ומה שחטאתי
 לפניך, מחוק ברחמיך הרבים, אבל לא על
 ידי ישורים ותלאים רעים:

סקילה, שרפה, הרג, ותנק, על מצות עשה,
 ועל מצות לא תעשה, בין שיש בה
 קום עשה, ובין שאין בה קום עשה, את הגלוים
 לנו, ואת שאינם גלוים לנו, את הגלוים לנו,
 כפר אמרנום לפניך, והודינו לה עליהם, ואת
 שאינם גלוים לנו, לפניך הם גלוים וידועים,
 כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו והנגלת
 לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
 התורה הזאת: כי אתה סלקן לישראל, ומחלן

סדר קריאת הקרבנות מבעל תבואות שור ז"ל

אהו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
 שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו
 את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל
 אהל מועד ורחצו מים ולא ימתו או

קידוש ידים ורגלים (פ' תשא) שמות ל' י"ז

וידבר יהוה אל משה לאמר: ועשית
 כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת

בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּבְנִסְכָּהּ תַעֲשֶׂה לָּהּ
 לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: עֲלֹת תָּמִיד
 לְדֹרֹתֵיכֶם פָּתַח אֱהִל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר אֹמֵד לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ
 שָׁם: וְנַעַדְתִּי שָׁמָּה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי: וְקִדְשָׁתִי אֶת־אֱהִל
 מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בְּנָיו
 אֶקְדַּשׁ לְכַהֵן לִי: וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְהֵייתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים: וַיִּדְעוּ כִּי
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנֵי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם: פ (ע"ט)

תמיד (פ' פנחס) במדבר כ"ח א'

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צו
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־
 קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹחַי תִשְׁמְרוּ
 לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְיבו לַיהוָה בְּבָשִׂים
 בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימָם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה
 תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַעֲשֶׂה בַבֶּקֶר
 וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים: וְעִשִּׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת
 לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת
 הַהֵיזֵן: עֲלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בְּהַר סִינַי
 לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת
 הַהֵיזֵן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בִּפְנֵי־הַסֶּף גֶּסֶף
 שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֶרְבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּבְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: פ

בְּגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּ לְהַקְטִיר
 אִשָּׁה לַיהוָה: וְרַחְצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
 וְלֹא יָמְתוּ וְהֵייתָה לָהֶם חֲקִיעוֹלָם לוֹ
 וּלְזָרְעוֹ לְדֹרֹתָם: פ

תרומת הדשן (פ' צו) ויקרא ו' א'

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צו
 אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת
 הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל־ (מ' זעירא) מוֹקְדָה
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ כַּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקֶר וְאִשׁ
 הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ: וְלֶבֶשׂ הַכֹּהֵן מִדּוֹ
 כֹּד וּמְכַנְסֵי־כֹד יִלְבָּשׁ עַל־בָּשָׂרוֹ וְהָרִים
 אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
 הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
 וּפִשְׁטָא אֶת־בְּגָדָיו וְלֶבֶשׂ בְּגָדִים אֲחֵרִים
 וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
 אֶל־מְקוֹם טָהוֹר: וְהָאִשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 תּוֹקֵד־בּוֹ לֹא תִכָּבֵה וּבֵעַר עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן
 עֲצִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר וְעֵרָף עֲלֶיהָ הָעֹלָה
 וְהַקְטִיר עֲלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים: אִשׁ
 תָּמִיד תּוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵה: ס

אם יש לו פנאי יקרא גם זה קודם פ' צו את בני:

תמיד (פ' תצוה) שמות כ"ט ל"ח

וְזֶה אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים
 בְּנִי־שָׁנָה שְׁנַיִם לְיוֹם תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ
 הָאֶחָד תַעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשָּׂרֹן
 סֹלֶת בְּלוּל בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת הַהֵיזֵן
 וְגֶסֶף רְבִיעֵת הַהֵיזֵן יֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד:
 וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים

מְהוֹר קָדָשׁ: וְשַׁחֲקֶתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּקָּה
וְנִתְּתָהּ מִמֶּנָּה לְפָנַי הַעֲדַת בְּאֵהָל
מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ שְׁמָה קָדָשׁ
קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם:

סדר הקטורת יאמר מתוך הכתב דיש לחוש שמא ידלג איזה מהסמנים ועבירה היא, כי בזמן שביט המקדש היה קיים המקריב קטורת חסרה חייב מיתה. כתב האר"י ז"ל שאמירת פרשת הקטורת תסייענו לחזור בתשובה, גם מזהיר שימנה י"א סמנו באצבעותיו כדי שלא יטעה ח"ו.

תָּנוּ רַבֵּנּוּ פְּטוּם הַקְּטֹרֶת בִּיצֵד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשֵׁשִׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֹמֶה. מִנָּה
לְכָל יוֹם. פָּרֶס בְּשַׁחֲרִית וּפָרֶס בֵּין הָעֶרְבָיִם.
וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְּרוּ שְׂמָהֶם מְכַנְּיָם בְּהֵן גָּדוֹל
מֵדֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמְחֻזְרֵן לְמִכְתָּשֶׁת
בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה יָפָה כְּדִי
שְׁתֵּהֵא דָקָה מִן הַדָּקָה: וְאַחַד עֶשֶׂר סְמָנִים הָיוּ
בָּהּ. וְאֵלוּ הֵן 6 הַצָּרִי 3 וְהַצֶּפֶרֶן 3 הַחֲלֻבְנָה
1 וְהַלְּבֹנָה מִשְׁקָל שֶׁבַעִים שֶׁבַעִים מְנָה. 3 מֵר
1 וְקִצְיָעָה 1 שְׁבֵלֶת נֶרְדִי 1 וְכַרְבֶּם מִשְׁקָל שִׁשָּׁה
עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מְנָה. 8 הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר.
1 וְקִלוּפָה שְׁלִישָׁה. 10 וְקִנְמוֹן תְּשַׁעֶה. בּוֹרִית
בְּרִשִׁינָה תְּשַׁעֶה קִבּוּי. 11 קַפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא
וְקִבּוּי תִּלְתָּא. וְאִם אֵין לוֹ 11 קַפְרִיסִין מִבֵּיא
חִמֵר הַזֶּרֶן עֲתִיק. מֵלַח סְדוּמִית רֹבַע מַעֲלָה
עֶשֶׂן כֹּל שְׁהוּא. רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיֶּרֶדֶן
כֹּל שְׁהוּא וְאִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חִסֵר
אַחַת מִכָּל סְמָנֶיהָ חַיִּיב מִיתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנוֹטָף
מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף. בְּרִית בְּרִשִׁינָה לְמָה הוּא כְּאֵה
כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֵת הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שְׁתֵּהֵא נְאֻמָּה.
11 קַפְרִיסִין לְמָה הוּא כְּאֵה כְּדִי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֵת
הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שְׁתֵּהֵא עֹזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין
לָהּ אֶלָּא שְׁאִין מְכַנְּיָסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי
הַכְּבוֹד: תִּנְיָא רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֲקֵן
אוֹמֵר. הַדֶּקָּה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב הַדֶּקָּה. מִפְּנֵי שְׁחָקוֹל
יָפָה לְבָשָׂמִים. פְּטוּמָה לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ
וְלְרִבִיעֵה דֵא שְׁמַעֲנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל.

קטורת (פ' תצוה) שמות ל' א'

וְעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטֹרֶת קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: אִמָּה אֲרָכּוּ וְאִמָּה רָחְבּוֹ
רְבוע יִהְיֶה וְאִמָּתָיִם קָמְתּוּ מִמֶּנּוּ
קָרְנָתָיו: וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב מְהוֹר אֶת־גִּגְוֹ
וְאֶת־קִירָתָיו סָבִיב וְאֶת־קָרְנָתָיו וְעֲשִׂיתָ
לְוֹ זָר זָהָב סָבִיב: וְשִׁתִּי טַבַּעַת זָהָב
תַּעֲשֶׂה־לָּו | מִתַּחַת לְוֹו עַל שְׁתֵּי
צִלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צְדָיו וְהָיָה
לְבָתִּים לְבָדִים לְשֹׂאת אֹתוֹ בְּהִמָּה:
וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ
אֹתָם זָהָב: וְנִתְּתָה אֹתוֹ לְפָנַי הַפְּרֹכֶת
אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הַעֲדֻת לְפָנַי הַכַּפָּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הַעֲדֻת אֲשֶׁר אוֹעֵד לְךָ שְׁמָה:
וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֵן קְטֹרֶת סְמָיִם
בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּזֶרֶת
יְקַטִּירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֵן אֶת־הַנֶּזֶרֶת
בֵּין הָעֶרְבָיִם יְקַטִּירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד
לְפָנַי יִהְיֶה לְדֹרֹתֵיכֶם: דֹּא־תַעֲלוּ עָלָיו
קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ לֹא
תִסְכּוּ עָלָיו: וְכִפֹּר אֶהְרֵן עַל־קָרְנָתָיו
אַחַת בַּשָּׁנָה מִדָּם חַטָּאת הַכַּפָּרִים
אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם
קָדָשׁ קָדָשִׁים הוּא לִיהוָה: פ

(פ' תשא) שמות ל' ל"ד

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים
נְטָף | וְשַׁחֲלֹת וְחֲלֻבְנָה סָמִים וְלִבְנָה
זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ
קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֶׂה רֶקַח מְמַלָּח

ומרוצה לפניהו כאלו הקרבנו קרבן התמיד
במועדו ובמקומו כהלכתו (והקטורת
בזמנו) ועמדנו על מעמדו:

חביתי כהן גדול (פ' צ) ויקרא ו' י"ב

וידבר יהוה אל־משה לאמר: זה קרבן
אהרן ובניו אשר־יקריבו ליהוה ביום
המשח אתו עשירת האפה סלת
מנחה תמיד מחציתה בפקר
ומחציתה בערב: על־מחבת בשמן
תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת
פתים תקריב ריחניחם ליהוה: ותכלהן
המשיות תחתיו מבניו יעשה אתה
חקעולם ליהוה כליל תקטר: וכל־
מנחת פתן כליל תהיה לא תאכל: פ

קרבנות יחיד, עולה (פ' ויקרא) א' א'

ויקרא (א' זעירא) אל־משה וידבר יהוה
אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל־בני
ישראל ואמרת אל־הם אדם פיי־קריב
מכם קרבן ליהוה מניהמה מן
הפקר ומניהצאן תקריבו את־קרבנכם:
אם־עלה קרבנו מניהפקר זכר תמים
יקריבנו אל־פתח אהל מועד יקריב
אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על
ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו:
ושחט את־בן הפקר לפני יהוה
והקריבו בני אהרן הכהנים את־הדם
וזרקו את־הדם על־המזבח סביב אשר־
פתח אהל מועד: והפשיט את־העלה
ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן
הכהן אש על־המזבח וערכו עצים

אם במדתה בשרה לחצאין. ואם חסר אחת
מכל סמניה חייב מיתה: תנאי בר קפרא
אומר. אחת לששים או לשבעים שנה היתה
באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא
אלו היה נתן ביה קורטוב של דבש אין אדם
יכול לעמד מפני ריחה. ולמה אין מערבין ביה
דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה:

ג"פ יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה: ג"פ יהוה צבאות אשרי אדם
בומח בך: ג"פ יהוה הושיעה המקלך יעננו ביום
קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
תסובבני סלה: וערכה ליהוה מנחת יהודה
וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא
דגמרא ואלבא דאבא שאול. מערכה
גדולה קודמת למערכה שניה של קמרת.
ומערכה שניה של קמרת קודמת לסדור שני
גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון
מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם
להטבת המש גרות. והטבת המש גרות
קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם
להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת
לקמרת. וקמרת קודמת לאברים. ואברים
למנחה. ומנחה לחבתין. וחבתין לגססין. וגססין
למוספין. ומוספין לבזיבין. ובזיבין קודמין
לתמיד של בין הערפים. שנאמר. ועדך עליה
העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה
השלם כל הקרבנות פולם:

(אלו הכיבוד המוקפים בחזי מוסגר כס הוספס מהש"כ)

רבוננו של עולם. אתה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו (ולהקטיר הקטורת
בזמנו) ולהיות כהנים בעבודתן ולזיים בדוכן
וישראל במעמדן. ועתה בעונותינו הרב בית
המקדש ובפל התמיד (והקטורת). ואין לנו
לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל
במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו.
לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתהא אמירה זו חשובה ומקובלת

עֲלֵה־אֵשׁ: וְעָרְכוּ בְנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
 אֶת הַנֹּתְחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר
 עֲלֵה־עֵצִים אֲשֶׁר עֲלֵה־אֵשׁ אֲשֶׁר עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרְבוּ וּבָרְעוּ יָרַחַץ בַּמַּיִם
 וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה
 אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: ׀ וְאִם־מִן־
 הַצֹּאן קָרְבָּנוּ מִן־הַבְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעֵצִים
 לְעֹלָה זָכַר תָּמִים יִקְרִיבוּ: וְשֹׁחַט אֹתוֹ
 עַל יָדוֹ הַמִּזְבֵּחַ צָפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ
 בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לְנֹתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ
 וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עֲלֵה־עֵצִים
 אֲשֶׁר עֲלֵה־אֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
 וְהַקָּרִיב וְהַבָּרְעִים יָרַחַץ בַּמַּיִם וְהַקָּרִיב
 הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה
 הוּא אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: פ

אם יש לו פנאי יקרא גם זה

וְאִם מִן־הָעוֹף עֲלֵה קָרְבָּנוּ לַיהוָה
 וְהַקָּרִיב מִן־הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּנֵי הַיוֹנֶה
 אֶת־קָרְבָּנוֹ: וְהַקָּרִיב הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
 וּמָלַךְ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
 וְנִמְצָה דָּמֹו עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר
 אֶת־מְרֹאתוֹ בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ
 אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קְרָמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן:
 וְשָׁפַע אֹתוֹ בַּכִּנְפָיו לֹא יִבְדִּיל וְהַקְטִיר
 אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה־עֵצִים אֲשֶׁר
 עֲלֵה־אֵשׁ עֲלֵה הוּא אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ
 לַיהוָה: ׀ (ע"ב)

מנחה (שם)

וְנִפְשׁ כִּי־תִקְרִיב קָרְבָּן מִנְחָה לַיהוָה

סֶלַת יִהְיֶה קָרְבָּנוּ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן
 וְנָתַן עָלֶיהָ לְבִנְהָ: וְהִבִּיֵּאה אֶל־בְּנֵי
 אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקָמִין מִשָּׁם מִלֵּא קָמְצוּ
 מִסָּלְתָהּ וּמִשְׁמֵנָה עַל כָּל־לְבַבְתָּהּ
 וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֹזְבְּרֹתָהּ הַמִּזְבֵּחַ
 אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהַנּוֹתְרֹת
 מִן־הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קָדָשׁ קָדָשִׁים
 מֵאִשֵּׁי יְהוָה: ׀ וְכִי תִקְרַב קָרְבָּן מִנְחָה
 מֵאִפָּה תִנּוֹר סֶלַת חֲלוֹת מִצַּת בְּלוּלֹת
 בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן: ׀
 וְאִם־מִנְחָה עֲלֵה־מִחֶבֶת קָרְבָּנָהּ סֶלַת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה: פְּתוֹת
 אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצַקְתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה
 הוּא: ׀ וְאִם־מִנְחַת מְרֻחֶשֶׁת קָרְבָּנָהּ
 סֶלַת בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה: וְהִבַּאתְּ אֶת־
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה
 וְהַקָּרִיב אֶל־הַכֹּהֵן וְהַגִּישָׁה אֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־
 אֹזְבְּרֹתָהּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רִיחַ־
 נִיחֹחַ לַיהוָה: וְהַנּוֹתְרֹת מִן־הַמִּנְחָה
 לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קָדָשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי
 יְהוָה: כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה
 לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָּל־שָׂאֵל וְכָל־דָּבָשׁ
 לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: קָרְבָּן
 רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־
 הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יָעִלוּ לְרִיחַ־נִיחֹחַ: וְכָל־קָרְבָּן
 מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשְׁבִּית
 מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל
 כָּל־קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח: ׀

ואם יש לו פנאי יקרא גם זה

ואם מן היצאן קרבנו לזבח שלמים
 ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו:
 אם בשר הוא מקריב את קרבנו
 והקריב אתו לפני יהוה: וסמוך אתידו
 על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל
 מועד וזרקו בני אהרן את דמו על
 המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים
 אשה ליהוה חלב האליה תמימה
 לעמת העצה יסירנה ואת החלב
 המכסה את הקרב ואת פליחלב
 אשר על הקרב: ואת שתי הפלית
 ואת החלב אשר עלהן אשר על
 הפסלים ואת היתרת על הכבד על
 הפלית יסירנה: והקטירו הפהן
 המזבחה לחם אשה ליהוה: פ ואם עז
 קרבנו והקריבו לפני יהוה: וסמוך
 אתידו על ראשו ושחט אתו לפני
 אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו
 על המזבח סביב: והקריב ממנו קרבנו
 אשה ליהוה את החלב המכסה את
 הקרב ואת פליחלב אשר על הקרב:
 ואת שתי הפלית ואת החלב אשר
 עלהן אשר על הפסלים ואת היתרת
 על הכבד על הפלית יסירנה:
 והקטירם הפהן המזבחה לחם אשה
 ליהוה זכר או נקבה תמים: חקת עולם
 לדורותיכם בכל מושבתיכם פליחלב
 וכל דם לא תאכלו: פ (ע"ב)

אם יש לו פנאי יקרא גם זה, (פ' צו) ויקרא ו' ז'

וזאת תורת המנחה הקרב אתה
 בני אהרן לפני יהוה אלפני המזבח:
 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה
 ומשמנה ואת פליחלבנה אשר על
 המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח
 אזכרה ליהוה: והנותרת ממנה
 יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל
 במקום קדש בחצר אהל מועד
 יאכלנה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי
 אתה מאשי קדש קדשים הוא
 כחטאת וכאשם: פליזכר בבני אהרן
 יאכלנה חקיעולם לדורותיכם מאשי
 יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: פ (ע"ב)

שלמים (פ' ויקרא) ג' א'

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הקרב
 הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים
 יקריבנו לפני יהוה: וסמוך ידו על ראש
 קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו
 בני אהרן הפהנים את הדם על
 המזבח סביב: והקריב מזבח השלמים
 אשה ליהוה את החלב המכסה את
 הקרב ואת פליחלב אשר על הקרב:
 ואת שתי הפלית ואת החלב אשר
 עלהן אשר על הפסלים ואת היתרת
 על הכבד על הפלית יסירנה: והקטירו
 אתו בני אהרן המזבחה על העלה
 אשר על העצים אשר על האש אשה
 ריח ניחח ליהוה: פ

(פ' צ) ויקרא ו' י"א

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על-תודה יקריבנו והקריב | על-זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרִבֶּכֶת חֶלֶת בלולת בשמן: על-חֶלֶת לחם חֲמִין יקריב קרבנו על-זבח תודת שלמיו: והקריב ממנו אחד מכל־קרבן תְּרוּמָה ליהוה לפתו הזרק את־דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא־יניח ממנו עד־בקר: ואם־נדר | או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את־זבחו יאכל ומִמְחֹרֶת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: ואם האכל יאכל מבשר־זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: והבשר אשר־נגע בכל־טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל־טהור יאכל בשר: והנפש אשר־תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונִכְרְתָה הנפש ההוא מעמיה: ונפש כִּי־תִגַּע בכל־טמא בטמאת אדם או | בבהמה טמאה או בכל־שקץ טמא ואכל מבשר־זבח השלמים אשר ליהוה ונִכְרְתָה הנפש ההוא מעמיה: פ וידבר יהוה אלי־משה לאמר: דבר

אל־בני ישראל לאמר כל־חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל־מלאכה ואכל לא תאכלוהו: כי כל־אכל חלב מן־הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונִכְרְתָה הנפש האכלת מעמיה: וכל־דם לא תאכלו בכל מושבת־יכם לעוף ולבהמה: כל־נפש אשר־תאכל כל־דם ונִכְרְתָה הנפש ההוא מעמיה: פ וידבר יהוה אלי־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל לאמר המקריב את־זבח שלמיו ליהוה יביא את־קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ידיו תביאנה את אשי יהוה את־החלב על־החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: והקטיר הכהן את־החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין תתנו תְּרוּמָה לפתו מזבחי שלמיכם: המקריב את־דם השלמים ואת־החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: כי את־חזה התנופה ואת שוק התְּרוּמָה לקחתו מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק־עולם מאת בני ישראל: ואת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חֶקֶת עולם לדורתם: ואת

יעשה יִבְכָה אֶת־אֱלֹהִים לְהַקְרִיב אִשָּׁה
 רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְכִי־יִגְדֹר אֶתְכֶם גֵּר
 אוֹ אֲשֶׁר־בְּתוֹכְכֶם לְדַרְתֵיכֶם וַעֲשֵׂה
 אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
 כִּן יַעֲשֶׂה: הַקֹּהֵל חָקָה אֶחָת לָכֶם וְלִגֵּר
 הַגֵּר חָקָה עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם כָּכֶם כַּגֵּר
 יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה: תוֹרָה אֶחָת וּמִשְׁפָּט
 אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלִגֵּר הַגֵּר אֶתְכֶם: פ

חטאת (פ' ויקרא) ד' כ"ו

וְאִם־נִפְשׁ אֶחָת תִּחַטָּא בְשֹׁגְגָה מֵעַם
 הָאָרֶץ בַּעֲשֻׂתָהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה
 אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ וְאֲשֶׁם: אוֹ הוֹדַע
 אֱלֹוֹי חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קָרְבָּנוֹ
 שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל־
 חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל
 רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשַׁחַט אֶת־הַחַטָּאת
 בְּמָקוֹם הָעֹלָה: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ
 בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה
 וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֶלֶב
 מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקָּטֹר הַכֹּהֵן
 הַמִּזְבָּחָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֹּר עָלָיו
 הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ: פ

ואם יש לו פנאי יוסיף גם זה

וְאִם־כָּבֵשׁ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחַטָּאת נִקְבָּה
 תְּמִימָה יְבִיאָנָהּ: וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל
 רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשַׁחַט אֶתֶּה לַחַטָּאת
 בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשַׁחַט אֶת־הָעֹלָה: וְלָקַח
 הַכֹּהֵן מִדָּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן

הַתוֹרָה לָעֹלָה לְמִנְחָה וְלַחַטָּאת וְלֶאֱשָׁם
 וְלַמִּלּוֹאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים: אֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוּתוֹ
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנֵיהֶם
 לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי: פ

פרשת נסכים

לקרבנות הנ"ל, (פ' שלח) במדבר ט"ו א'

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי
 תָבֹאוּ אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבַתֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי
 נֹתֵן לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה
 אוֹזֵבַח לְפִלֵא־גֵדֵר אוֹ בְנִדְבָה אוֹ
 בְּמַעֲדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
 מִיַּד־הַבָּקָר אוֹ מִיַּד־הָאֵיִן: וְהַקְרִיב
 הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֵלֶת
 עֶשְׂרוֹן בָּלוּל בְּרִבְעֵית הַהֵינִן שֶׁמֶן: וַיִּזֶן
 לְנֶסֶךְ רִבְעֵית הַהֵינִן תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה
 אוֹ לִזְבַּח לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד: אוֹ לְאֵיל
 תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֵלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשִׁית הַהֵינִן: וַיִּזֶן לְנֶסֶךְ
 שְׁלִשִׁית הַהֵינִן תַּקְרִיב רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:
 וְכִי־תַעֲשֶׂה בִן־בָּקָר עֹלָה אוֹזֵבַח
 לְפִלֵא־גֵדֵר אוֹ־שְׁלָמִים לַיהוָה: וְהַקְרִיב
 עַל־בִּידֵי־הַבָּקָר מִנְחָה סֵלֶת שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרֹנִים בָּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַהֵינִן: וַיִּזֶן
 תַּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הַהֵינִן אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחֹחַ לַיהוָה: כָּכֶה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד
 אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ־לֵשָׁה בְּכַבָּשִׁים אוֹ
 בְּעִזִּים: כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָכֶה
 תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרִם: כָּל־הָאֲזֵרַח

על־קרנת מזבח העלה ואת־כֹּל־דְּמָה
 יִשְׁפֹךְ אֱלֹהֵי־סוּד הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־כֹּל־חֲלֶבֶת
 יִסִּיר בְּאֵשׁ יוֹסֵר חֲלֶבֶת־הַבֶּשֶׂבֶם מִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הִכְתֵּן אֹתָם הַמִּזְבֵּחַ
 עַל אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הִכְתֵּן
 עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: פ

(פ' צח) ויקרא ו' י"ז

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת
 הַחַטָּאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה
 תִּשְׁחַט הַחַטָּאת לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ
 קֹדָשִׁים הוּא: הִכְתֵּן הַמַּחְטָא אֹתָהּ
 יֹאכְלֶנָה בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכֵל בַּחֲצֵר
 אֹהֶל מוֹעֵד: כָּל אֲשֶׁר־יִגַע בַּבְּשָׂרָה
 יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָה עַל־הַבְּגָד
 אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיָה תִכַּבֵּם בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ:
 וְכִלְי־חֵרֶשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁלְּבוּ יִשְׁבֹּר וְאִם־
 בְּכִלֵי נְחֹשֶׁת בְּשִׁלָּה וּמִרְקָן וְשִׁטְף
 בַּמַּיִם: כָּל־זָכָר בְּכַהֲנִים יֹאכֵל אֹתָהּ
 קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: וְכִלְ־חַטָּאת אֲשֶׁר־
 יוּבֵא מִדָּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר
 בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֹאכֵל בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף: פ
 (ע"ס)

עולה ויורד (פ' ויקרא) ה' א'

וּנְפֹשׁ בִּיתְחַטָּא וְשִׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים
 וְהוּא לֶדָּר אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לֹא יִגִּיד
 וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ: אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַע
 בְּכִלְ־דָבָר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טָמְאָה
 אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּנִבְלַת

שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא
 וְאֲשָׁם: אוֹ כִי יִגַע בְּטָמְאָת אָדָם לְכֹל
 טָמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנֶעְלָם מִמֶּנּוּ
 וְהוּא יָדַע וְאֲשָׁם: אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשְׁבַּע
 לְבָטָא בְּשִׁפְתָיִם לְהִרְעוֹ אוֹ לְהִיטִיב
 לְכֹל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנֶעְלָם
 מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאֲשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה:
 וְהִיא כִּי־יִאֲשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה
 אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה: וְהָבִיֵא אֶת־אֲשָׁמוֹ
 לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה
 מִן־הַצֹּאֵן בְּשִׁבְבָה אוֹ־שְׂעִירַת עֲזִים
 לְחַטָּאת וְכִפֹּר עָלָיו הִכְתֵּן שֶׁהָ וְהָבִיֵא
 אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים
 אוֹ־שְׁנֵי בְּנֵי־יֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת
 וְאֶחָד לְעֹלָה: וְהָבִיֵא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן
 וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לְחַטָּאת רֵאשׁוֹנָה
 וּמִלֶּק אֶת־רֵאשׁוֹ מִמּוֹל עֲרָפוֹ וְלֹא
 יִבְדִּיל: וְהִזָּה מִדָּם הַחַטָּאת עַל־קִיר
 הַמִּזְבֵּחַ וְהַנֶּשֶׂאֶר בְּדָם יִמְצָה אֱלֹהֵי־סוּד
 הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא: וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה
 עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֹּר עָלָיו הִכְתֵּן
 מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: ס
 וְאִם־דָּא תִשְׁיֹג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים
 אוֹ לְשְׁנֵי בְּנֵי־יֹנָה וְהָבִיֵא אֶת־
 קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֵפֶה סֹלֶת
 לְחַטָּאת דְּאִי־יִשִּׁים עָלָיָה שֶׁמֶן וְדָא־יִתֵּן
 עָלָיָה לְבִנְיָה כִּי חַטָּאת הוּא: וְהָבִיֵא־הָ
 אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הִכְתֵּן | מִמֶּנָּה מְלֹא
 קַמְצוֹ אֶת־אִזְבֵּרְתָּהּ וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
 עַל אֲשֵׁי יְהוָה חַטָּאת הוּא: וְכִפֹּר עָלָיו

אשם (פ' צו) ויקרא ו' א'

וזאת תורת האשם קדוש קדשים הוא:
 במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו
 את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
 סביב: ואת פלח לבו יקריב ממנו את
 האלה ואת החלב ואת החלב המכסה את הקרב:
 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
 עליון אשר על הכסלים ואת היתרת
 על הכבד על הכלית יסירנה: והקטיר
 אתם הכהן המזבח אשה ליהוה
 אשם הוא: פלזכר בבהנים יאכלנו
 במקום קדוש יאכל קדוש קדשים
 הוא: כחטאת פאשם תורה אחת להם
 הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: והכהן
 המקריב את העלת איש עור העלה
 אשר הקריב לפהן לו יהיה: וכל
 מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה
 במרחשת ועל מחבת לפהן המקריב
 אתה לו תהיה: וכל מנחה בלולה
 בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה
 איש באחיו: פ

(פ' נשא) במדבר ו' כ"ב

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
 אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו
 את בני ישראל אמור להם: ס יברכה
 יהוה וישמר: ס יאר יהוה ופניו
 אליך ויחנך: ס ישא יהוה ופניו אליך
 וישם לך שלום: ס ושמו את שמי
 על בני ישראל ואני אברכם: ס

הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת
 מאלה ונסלח לו והיתה לפהן
 כמנחה: ס

אשם אם יש לו פנאי יקרא גם זה קודם פ' אשם,
 (פ' ויקרא) ה' י"ז

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת
 מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
 ולא ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל
 תמים מן הצאן בערפק לאשם אל
 הפהן וכפר עליו הפהן על שגגתו
 אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו:
 אשם הוא אשם אשם ליהוה: פ וידבר
 יהוה אל משה לאמר: גפש כי
 תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש
 בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או
 בגזל או עשק את עמיתו: או מצא
 אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
 על אחת מכל אשר יעשה האדם
 לחטא בהנה: והיה כייחטא ואשם
 והשיב את הגזלה אשר גזל או את
 העשק אשר עשק או את הפקדון
 אשר הפקד אתו או את האבדה אשר
 מצא: או מכל אשר ישבע עליו לשקר
 ושלם אתו בראשו ותמשתיו יסוף עליו
 לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו:
 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים
 מן הצאן בערפק לאשם אל הפהן:
 וכפר עליו הפהן לפני יהוה ונסלח לו
 על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
 בה: פ (ע"ס)

אחר אמירת סדר הקרצנות יאמר תפלה זו לקוחה מסדור הספרדים הנדפסה אחר סדר היום ומתוקנת מספר עלת חודש:

יְהִי לְרָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִהְיֶה שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ בְּתוֹרַת מַעֲשֵׂה הַקְּרָבָנוֹת הָאֵלוּ הַשׁוֹב וּמְקוּבֵּל לְפָנֶיךָ, בְּאֵלוּ הַקְּרָבָנוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם, וְעַמְדָנוּ עַל מַעְמָדָם, לְכַפֵּר בְּעַדָנוּ וּבְעַד כָּל אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּבְכֵן בְּכַח סְגוּלַת קְרִיאַת מַעֲשֵׂה הַקְּרָבָנוֹת הָאֵלוּ תַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ, וּתְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

סדר תשליך

מִי־אֵל כְּמוֹךָ ^{יהוה} ^{יהוה} נִשְׂא ^{רחום} עוֹן ^{והגון} וְעִבֵּר ^{ורב} עַל־פִּשְׁעֵי ^{ורב} לְשִׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ ^{אריך} לֹא־תַחֲזִיק ^{אפים} לְעַד אִפּוֹ ^{חסד} כִּי־חַפֵּץ ^{חסד} חֶסֶד ^{חסד} הוּא: יָשׁוּב ^{ואמת} יִרְחַמֵּנוּ ^{נוצר} יִכְבֹּשׁ ^{חסד} עֲוֹנֹתֵינוּ ^{נושא} וְתִשְׁלִיךְ ^(ינער שולי בגד ציצית) בְּמַצְלֹת יָם ^{לא לפים} כָּל־חַטָּאוֹתָם: תִּתֵּן ^{נושא} אִמָּת ^{וחטאה} לְיַעֲקֹב חֶסֶד ^{ופשע} לְאֲבֹרָתָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ ^{עון} לְאֲבוֹתֵינוּ ^{מימי} מִיָּמֵי קֶדֶם:

וְאָח"כ יאמר ^{יהוה} ^{אריך} מִן־הַמִּצַּר ^{אפים} קָרָאתִי יְהוָה. עָנְנִי ^{ורב} בַּמְּרַחֵב יְהוָה: יְהוָה ^{חסד} לִי ^{נושא} לֹא אִירָא. מִה־יַּעֲשֶׂה ^{עון} לִי אָדָם: יְהוָה ^{ופשע} לִי בְּעִזָּרִי. וְאֲנִי ^{לא} אִרְאֶה ^{ינקה} בְּשִׁנְאָי: טוֹב ^{על בנים} לְחַסוֹת ^{עון אבות} בִּיהוָה, מִכְּטַח ^{פוקד} בְּאָדָם: טוֹב ^{על רבעים} לְחַסוֹת ^{על שלשים} בִּיהוָה, מִכְּטַח ^{על שלשים} בְּגֵדֵי־כִּיָּם:

יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֲוֹן וּפְשַׁע
 וְנִקְיָה לֹא יִנְקָה פִקֹּד עֲוֹן אָבוֹת עַל בְּנֵים
 עַל שְׂלֵשִׁים וְעַל רַבְעִים:

רַנְנֵנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ
 לַיהוָה בְּכַנּוֹר, בְּנִבְלַ עֲשׂוֹר וּמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ
 לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ, הַיְטִיבוּ נֶגֶן בְּתַרוּעָה: כִּי יִשָּׂר דְּבַר
 יְהוָה, וְכָל מַעֲשָׂיו בְּאֱמוּנָה: אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט,
 חֶסֶד יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ,
 וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: בּוֹנֵם כִּנֹּד מִי הַיָּם, נִתֵן
 בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמְּנוּ
 יִגְוְרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלִ: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה
 וַיַּעֲמַד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים:
 עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמַד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדָר וָדָר:
 אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו, הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ:
 מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם:
 מִמַּבּוֹן שְׁבַתוֹ הַשְּׁגִיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר
 יַחַד לִבָּם הַמְבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמְלִיךְ נוֹשֵׁעַ
 בְּרַב חַיִל, גְּבוּר לֹא יִנְצֵל בְּרַב כַּחַ: שֶׁקֶר הַסּוֹם
 לְתַשׁוּעָה, וּבְרוּב חַיִלוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל
 יִרְאִיו, לְמַיְחָלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם,

וְלַחֲיוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חִבָּתָהּ לַיהוָה, עֲזָרְנוּ וּמְגִינֵנוּ
 הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוֹ, כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ: יְהִי
 חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

מי שאומר התפלה מס' עבודת הקודש לא יאמר פסוק זה כאן רק אחר התפלה הנ"ל:

לֹא יָרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת
 יְהוָה, כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים:

תפלה מספר עבודת הקודש

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, בְּהַעֲלֹתֵנוּ עַל לְבַבְנוּ רוֹב קְצוּרְנוּ בַעֲבוּדְתְךָ
 וּבַעֲסַק תוֹרְתְךָ הַקְדוּשָׁה וְקִיּוּם מִצְוֹתֶיךָ, כָּל עֲצֻמוֹתֵינוּ
 יֶאֱחִזְמוּ רָעַד וְנַמֵּם לְבַבְנוּ וְהָיָה לְמִים. מַה נַּעֲנֶה וְמַה נֹּאמֵר. כִּי
 הֵצַר הַצּוּר בְּחִבְרַת הַחֹמֶר הַעֲבֹר הָיָה בְּעוֹבְרֵינוּ. גַּם אִסּוּר
 נִלְוָה עִמָּם אִסּוּרִים וְלִטּוּשִׁים בְּגִלְיוֹת קָשִׁים, גְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוֹף.
 הָאֱמָנָם גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלִשְׁקוֹד עַל
 בְּלִתּוֹתֶיךָ, כִּי טוֹב יוֹם בְּחִצְרֶיךָ מֵאֲלֶיךָ בְּחַרְנוּ: וַיִּרְאִים וַחֲרָדִים
 אֲנַחְנוּ מֵאִימַת דִּינְךָ הַקְדוֹשׁ. עַל כֵּן בָּאֵנוּ אֵלֶיךָ בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ,
 וְנִמְיָבוֹת קוֹמָה, וְחִלִּישַׁת חַיִל, לְהִזְכִּיר וּלְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ:

יְיָהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ אֵל עֲלִיּוֹן
 מְבַתֵּר בְּתַלְיִסָּר מְבִילִין דְּרַחֲמֵי. שְׂתֵהָא שְׁעָה זוֹ עֵת רְצוֹן
 לְפָנֶיךָ, וְתֵהָא עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת י"ג מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים
 שְׁבַפְסוּקִים מִי אֵל כְּמוֹךָ, הַמְבַּוְּנִים אֵל י"ג מִדּוֹת אֵל רַחוּם
 וְחַנּוּן וְגו' אֲשֶׁר קָרִינוּ לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֵינוּ הַשְּׁגֵנוּ כָּל הַסּוּדוֹת וְצָרוּפֵי
 שְׁמוֹת הַקְדוּשִׁים הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם וַיּוֹדֵנוּ מִדּוֹתֵיהֶם, אֲשֶׁר אֶחָד
 בְּאֶחָד יוֹנְשׁוּ לְתַמְתִּיק חֲדִינִים תַּקִּיפִים. וּבְכֵן תַּרְחַמְנוּ וְתִשְׁלִיךְ
 בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְאִתָּהּ בְּטוֹבְךָ תַּעֲזֹר רַחֲמֶיךָ, וְנִתְּנָה

נְקִיִּים מִכָּל טוֹמְאָה וְחִלָּאָה וְזוֹהֲמָא, וַיַּעֲלוּ כָּל נְצוּצֵי חֲקֵי שָׁמַיִם
 אֲשֶׁר נִתְפָּזְרוּ, וַיִּתְבַּרְרוּ וַיִּתְלַבְּנוּ בְּמִדַּת טוֹבָךְ, אֵתָּה אֵל
 יְשׁוּעָתֵנוּ "נוֹצֵר" חֶסֶד "לְאֵלִפִּים. וּבְרוּב רַחֲמֶיךָ תִּתֵּן לָנוּ חַיִּים
 אַרוּזִים, חַיִּים שְׁלֵשׁ שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים
 שֶׁל פְּרִנָּסָה טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם
 יִרְאֵת חֵטָא, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבְלִימָה, חַיִּים שֶׁל עוֹשֵׁר
 וְכַבוֹד לְעַבּוֹדֶתְךָ, חַיִּים שֶׁתֵּהָא בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם,
 חַיִּים שֶׁתִּמְלֵא כָּל מִשְׁאֵלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים מִלֶּךְ
 חַפֵּץ בְּחַיִּים, כִּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים, וְקַרַע
 רוּע גִּזְר דִּינֵנוּ, וַיִּקְרְאוּ לְפָנֶיךָ זְכוּתֵינוּ, וְתֹארוּךְ אַפְךָ עָלֵינוּ
 לְטוֹבָה. אָמֵן:

אֵל מִלֵּא רַחֲמִים, יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ לְקַבֵּל בְּרָצוֹן הַבְּנֵעָתֵנוּ
 וְהִרְחֹוּרֵי תְשׁוּבָה הַמִּתְנוֹצְצִים בָּנוּ, בְּשָׁגֶם לִבֵּנוּ אִטּוּם
 סָתוּם וְחֵתוּם, וְלֹא אֶתֵנוּ יוֹדַע זֶה הִיא בִיאָה זֶה הִיא שִׁיבָה, מָה
 אָנוּ וּמָה בָּנוּ לְתַקֵּן. רַב לְחוֹשִׁיעַ, הָאֵר עֵינֵינוּ פֶּאֶשֶׁר בְּנוֹדֵל
 רַחֲמֶיךָ הַבְּטַחְתָּנוּ פִּתְחוּ לִי פֶתַח בְּחוּדוֹ שֶׁל מַחַט וְאֵנִי אֶפְתַּח
 לָכֶם פֶּתַח כְּפִתְחוֹ שֶׁל אוֹרָם. וְרֵאָה כִּי אֲזַלְת יָד וְאָפֶס עֲצוּר
 וְעִזּוּב, וְאֵין חוּגֵן וְאֵין מְרַחֵם זוֹלָתְךָ, כִּי חֲנוּנֶיךָ הֵם חֲנוּנִים
 וּמְרוֹחֲמֶיךָ הֵם מְרוֹחֲמִים, בְּרַכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֵת אֲשֶׁר אֶחֱוֹן
 וְרַחֲמֵתִי אֵת אֲשֶׁר אֶרְחֵם. וּבִכֵּן לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ
 נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבָּנוּ, וְרִשְׁפֵי הַתְּעוֹרְרוֹת לִבֵּנוּ בְּאֶהְבְּתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ
 יִתְמִידוּ וַיִּתְרַבּוּ בְּלִי הַפֶּסֶק. עֲזָרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
 שְׁמֶךָ. תִּחַל שְׁנָה וּבְרַכּוֹתֶיךָ. וְתִזְבְּנוּ שִׁיחָא לִבֵּנוּ נְכוֹן וּמְסוּר
 בְּיַדֵּנוּ, וְלֹא נִבְעוּס וְלֹא נִבְעִיסְךָ. וְתַסְפִּיק בְּיַדֵּנוּ לְהִתְרַחַק מִכָּל
 הַמְדוּת הַרְעוֹת וְהָאִסוּרוֹת, וּבְכַרְט זָבְנוּ לְהִתְרַחַק מִהַגְּאֻת,

והפעם, והתקפדה, וכל גבה לב. ונתיה מיושבים בדיעתנו.
 ונביר מעוט ערבנו. ונפשנו כעפר לכל תהיה. ולא נתבעם. ולא
 נקפיד. ונתיה אוהבי שלום ומרבים שלום. וכצל בנפיק נחסה.
 ותזבנו להתרחק מלצנות, ושקר, וחנופה, ולשון הרע, ודבור
 חול בשבת, וכל דבור אסור. ונתיה רוב דבורנו בתורה, ובסדר
 ואופן עבודתך עבודת הקדש. ותאזרנו תיל לשמור לפנינו
 מחסום מחטוא בלשוננו:

אב הרחמן, תן בנו כח ובריאות, וזבנו להתרחק מתאות
 תענוגי והכלי העולם הזה, ונאכל לשובע נפשנו, וכן
 בכל צרכנו יהיו כל מעשינו לשם שמים. ותזבנו להיות שמים
 בעסק תורתך ומצותיך, ולהיות בטחוננו בך תדיר, ונתיה לנו
 לב שמח לעבודתך:

אנא מלך רחום וחנון, הנשמה לך ותגוף פעלך חוסה על
 עמך, וכבן יהמו רחמיך עלינו, ותזבנו להשלים תקון
 נפשנו רוחנו ונשמתנו בגלגול זה, ולא נאבד ח"ו. ותשפיע שפע
 קודש על נפשנו רוחנו ונשמתנו, להתמיד בעבודתך ולעשות
 רצוננו ברצונך כל ימי חיינו אנהנו וזרענו וזרע זרענו. ותזבנו
 לעסוק בתורתך הקדושה לשמה, ולבון לאמתה של תורה.
 ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה. ואל תצל מפינו דבר
 אמת לעולם. ונתיה אנהנו ונאצאינו ונאצאי צאצאינו בלנו
 יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ומקומי מצותיך. ולא ימצא
 בנו ולא בזרענו ולא בזרע זרענו שום פגם ושום פסול. ולא
 יתחיל שמך על ידינו ח"ו:

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה, זרע אהוביך אברהם יצחק
 וישראל עבדיך, בניך בני בחונך, ובגלותם ודלותם

וּשְׁפָלוּתָם וְלַחֲצָם וְדוּחָקָם זֶה כְּמֵה מְאוֹת שָׁנִים קוֹרְאִים בְּשִׁמְךָ
 וּמֵאֲמִינִים בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ, וְכִמְה אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מְסֻרוֹ עֲצֻמָּן
 לְחַרְיָגָה וְלִשְׁרָפָה עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ, נָא גְבוּר הוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ
 כְּבֹבֵת שְׁמִרָם. וְתִתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל אַחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 הַנְּפוּצִים בְּאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וּבְפֶרֶט עַל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת, וְעַל כָּל הַקְּהָל הַקּוֹדֵשׁ הַזֶּה, וְתִרְחַם עָלֵינוּ
 וְעַלֵּיהֶם, וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּילֵם מִרָעָה וּמִרָעָב וּמִמְצוֹר וּמִשָּׁבִי וּמִכַּיִף
 וּמִכָּל חַטָּא. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֵל
 נָא רַפָּא נָא לָהֶם, וְתִקְנִים בְּכָל אֶחָד מֵהֶם מִקְרָא שְׁכָתוּב יְהוּה
 יִסְעָדֵנוּ עַל עַרְ"שׁ דְּנ"י כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת בְּחַלְיוֹ, וְהַבְּרוּאִים
 מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּתְמִיד בְּרִיאוֹתֶם שְׁלֵמָה יִחַלּוּ ח"ו. וְתַצִּילֵנוּ וְתַצִּיל
 לְכָל יִשְׂרָאֵל מִכָּל גְּזֵל, וּמִכָּל צָר, וּמִסְטִין, וּמִקְטָרְג, וּמִרוּחַ
 רָעָה, וּמִדְּקָדוּקָן (נ"א וּמִדְּבֻדּוּבֵי) הָעֲנִיּוֹת, וּמִכָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת
 הַמְתַּרְגְּשׁוֹת בְּעוֹלָם. וְתִפְקוֹד בְּזֶרַע שְׁלֵם קִנְיָא זֶרַע קוֹדֵשׁ לְכָל
 חֲשׂוֹכֵי בָנִים. וְהִיוּשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר תּוֹצִיא אוֹתָן מֵאֲפֵלָה
 לְאוֹרָה, וְיִצֵּא הַיּוֹלֵד בְּשַׁעַת טוֹבָה, וְלֹא יֵאָרַע שׁוֹם צַעַר וְשׁוֹם גְּזֵל
 לֹא לְיֹלְדוֹת וְלֹא לְיִלְדֵיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוֹל אֶסְבְּרָה וְשִׁדְיָן וְרוֹחִין
 וְדִילִין לְכָל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִגְדְּלֵם לְתוֹרָתְךָ וְלְמִצְוֹתֶיךָ
 בְּחַיֵּי אֲבִיהֶם וְאִמָּם:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יוֹרְדֵי הַיָּם, פָּצַם וְתַצִּילֵם מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד
 בְּנֵי גִבּוֹר, הַצִּילֵם מִטִּיט וְאֵל יִטְבְּעוּ, וְיִנְצְלוּ מִשׁוֹנָאִים
 וּמִמְעַמְקֵי מַיִם (נ"א מִשְׁאוּנִים וּמֵעַמְקֵי יָם): וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכִים
 בְּיַבְשָׁה הַדְּרִיבִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב, וְתַצִּילֵם
 מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ. וְכָל הָאִסּוּרִים בְּכֹלָא מֵעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל חֵתֵר מֵאֲסָרֵיהֶם וְתוֹצִיאֵם לְרוּחָה. וְתָשִׁיב לְיִרְאָתְךָ כָּל

הָאֲנוּסִים בְּיַד גֹּאֲוִים, וְתַחֲוֹן זְכוֹת אָבוֹת לְהוֹצִיא לָאוֹר מִשְׁפָּטֵינוּ.
 כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן לְאַלְהִים חַיִּים. וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל
 מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדָנִי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב
 הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְגַּל אָבוֹת
 שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה, וְכוּנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל
 מְכוּנֵנוּ, וְתִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, וְשִׁמְחֵנוּ בְּתִקּוּנֵנוּ, וְהַשֵּׁב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכֵנוּ,
 וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם, וְלַזְוִיִּים לְרוֹכְנֵם לְשִׁירָם וְלַזְמָרָם, וְהַשֵּׁב
 יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם, וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה, לְיִרְאָה וְלֵאֲהַבָּה
 אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח, וְכֹל לְשׁוֹן תְּקוּם אִתְּךָ לְמִשְׁפָּט
 תְּרִשְׁעֵי, זֹאת נִחְלַת עַבְדֵי יְהוָה וְצַדִּיקְתֶּם מֵאֵת"י (ר"ת מצוה

אהבה תורה יראה), נְאֻם יְהוָה:

לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכֹל חַר קִדְשֵׁי, כִּי
 מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה, כַּמּוֹם לַיָּם
 מְכַסִּים:

תהלים ק"ל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקוֹם קָרָאתִי יי: אֲדָנִי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי.
 תִּהְיֶינָה אַזְנוֹתַי קְשֻׁבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוּנָי: אִם עֲזוּת תִּשְׁמָר
 יְהוָה. אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד: כִּי עִמָּךְ תִּסְלִיחָה לְמַעַן תִּנּוֹרָא: קוֹיִתִי יי
 קִוְיָתָה נִפְשִׁי. וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: נִפְשִׁי לְאֲדָנִי. מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר
 שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַד יִשְׂרָאֵל אֵל יי. כִּי עִם יי תִּחְסָד. וְתִרְבֵּה עִמּוֹ
 פְּדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲזוּתוֹיו:

(ע"כ מספר עבודת הקודש)

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים. מֵאֵן יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי
מֵעַם יְהוָה. עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ. אֵל
יְנוּם שִׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שִׁמְרֶךָ.
יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְּכָה. וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָה:
יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר צִאתְךָ
וּבואֶךָ. מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, עַל יְדֵי הָאֲרֶת הַקּוֹנֵנִים עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
דְּעֲתִיקוֹן בְּזַעִיר שְׁבָאֲרִיךָ, וּבְכֹשֵׁר רַחֲמֶיךָ אֶת בְּעַסְךָ,
וַיַּגְדִּילוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ, וְתַתְּנֶהֱג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַרַחֲמִים, וְתַתֵּן
לָנוּ תַיִם אֲרוּכִים וְטוֹבִים בְּעַסְקֵי תוֹרָתְךָ וְקִיּוּם מִצְוֹתֶיךָ לְעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן:

התודה והברכה

להנחלת

"שבת אחים - קרית יואל"

שמסרו לנו הקונטרס הזה
 מתוך הספר "ילקוט מקראי קודש"

ישלם ה' פעלם ותהי משכרתם שלימה מאת ה'

